

System handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych (handel emisjami)

USTAWA z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych (Dz. U. z 2015 r., poz. 266).

System Handlu Emisją (SHE) obejmuje:	<p>System handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych, zwany dalej "systemem", obejmuje emisję gazów cieplarnianych z instalacji spełniającej następujące kryteria:</p> <ol style="list-style-type: none">1) instalacji<ul style="list-style-type: none">- w której jest prowadzona działalność powodująca ich emisję,- która spełnia wartości progowe odniesione do zdolności produkcyjnych2) operacji lotniczej. <p>Emisja gazów cieplarnianych z instalacji objętej systemem dotyczy:</p> <ul style="list-style-type: none">- od dnia 1 stycznia 2008 r. do dnia 31 grudnia 2012 r. dwutlenku węgla (CO₂);- od dnia 1 stycznia 2013 r.:<ul style="list-style-type: none">dwutlenku węgla (CO₂),podtlenku azotu (N₂O),perfluorowęglowodorów (PFCs). <p>Emisja gazów cieplarnianych z operacji lotniczej dotyczy od dnia 1 stycznia 2012 r. dwutlenku węgla (CO₂).</p> <p>Załączniki nr 1 i 2 do ustawy określają:</p> <ol style="list-style-type: none">1) rodzaje działań prowadzonych w instalacjach wraz z wartościami progowymi odniesionymi do zdolności produkcyjnych tych instalacji i gazy cieplarniane przyporządkowane danemu działaniu2) wskaźniki zgodności, służące wykazaniu, że zadania inwestycyjne są realizowane zgodnie z zasadami określonymi w komunikacie komisji nr 2011/c99/03. <p>Wykaz gazów cieplarnianych i innych substancji wprowadzanych do powietrza objętych systemem zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji obejmuje „Załącznik” do ustawy z dnia 17 lipca 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji (Dz. U. z 2009 r. Nr 130, poz. 1070).</p>
Podstawowe zadania i obowiązki prowadzących instalacje	<ol style="list-style-type: none">1. Prowadzący instalację, który posiada instalację objętą systemem, jest obowiązany do uzyskania zezwolenia.2. Eksploatacja instalacji jest dozwolona wyłącznie po uzyskaniu zezwolenia.3. Zezwolenie jest wydawane na wniosek prowadzącego instalację.4. Zezwolenie wydaje odpowiednio organ właściwy do wydania pozwolenia zintegrowanego albo pozwolenia na wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza, o którym mowa w ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, zwany dalej „organem właściwym do wydania zezwolenia”.5. Zezwolenie wydaje się na czas nieoznaczony.6. Na wniosek prowadzącego instalację zezwoleniem można objąć emisję z jednej lub więcej instalacji położonych na terenie jednego zakładu.7. Prowadzącemu instalację nową przydziela się uprawnienia do emisji z rezerwy uprawnień, o której mowa w art. 10a ust. 7 dyrektywy 2003/87/WE.8. Uprawnień do emisji nie przydziela się nowej instalacji wytwarzającej energię elektryczną.9. Prowadzący instalację nową składa wniosek o wydanie zezwolenia lub zmianę zezwolenia do organu właściwego do wydania zezwolenia nie później niż 3 miesiące przed dniem rozpoczęcia eksploatacji instalacji nowej.

	<p>10. Prowadzący instalację spełniającą przesłanki objęcia systemem jest obowiązany sporządzić plan monitorowania wielkości emisji.</p> <p>11. Plan monitorowania wielkości emisji podlega zatwierdzeniu w zezwoleniu.</p> <p>12. Prowadzący instalację i operator statku powietrznego są obowiązani do monitorowania wielkości emisji zgodnie z planem monitorowania wielkości emisji.</p> <p>13. Prowadzący instalację i operator statku powietrznego są obowiązani do rozliczenia wielkości emisji za każdy rok okresu rozliczeniowego.</p> <p>14. Prowadzący instalację i operator statku powietrznego rozliczają wielkość emisji na podstawie raportu o wielkości emisji sporządzanego za poprzedni rok okresu rozliczeniowego.</p>
<p>Kary pieniężne</p>	<p>1. Jeżeli prowadzący instalację eksploatuje instalację bez zezwolenia, o którym mowa w art. 51, podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości 50 000 zł.</p> <p>2. Jeżeli operator statku powietrznego prowadzi operacje lotnicze bez zatwierdzonych planów monitorowania, o których mowa w art. 74, podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości 50 000 zł.</p> <p>3. Jeżeli operator statku powietrznego nie wystąpił z wnioskiem, o którym mowa w art. 76 ust. 2, podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości 10 000 zł.</p> <p>3. Jeżeli prowadzący instalację nie wystąpił z wnioskiem o zmianę zezwolenia w przypadku, o którym mowa w art. 55 ust. 1 pkt 5, podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości 10 000 zł.</p> <p>4. Prowadzący instalację albo operator statku powietrznego, który nie dokonał rozliczenia wielkości emisji w terminie, o którym mowa w art. 92 ust. 1 lub 5, podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości równej iloczynowi liczby uprawnień do emisji, która nie została umorzona, i jednostkowej stawki administracyjnej kary pieniężnej.</p> <p>5. Jednostkowa stawka administracyjnej kary pieniężnej stanowi równowartość 100 euro.</p> <p>6. Uiszczenie przez prowadzącego instalację albo operatora statku powietrznego administracyjnej kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1, nie zwalnia go od rozliczenia wielkości emisji, o którym mowa w art. 92.</p> <p>7. Prowadzący instalację albo operator statku powietrznego, który nie dostarczył w terminie określonym w art. 86 ust. 1 Krajowemu ośrodkowi raportu, o którym mowa w art. 80 ust. 3, lub sprawozdania z weryfikacji, o którym mowa w art. 84 ust. 1, podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości 50 000 zł.</p> <p>8. Jeżeli w terminie do dnia 15 kwietnia prowadzący instalację albo operator statku powietrznego dostarczy Krajowemu ośrodkowi raport, o którym mowa w art. 80 ust. 3, i sprawozdanie z weryfikacji, o którym mowa w art. 84 ust. 1, administracyjną karę pieniężną wymierza się w wysokości 10% kary, o której mowa w ust. 1.</p> <p>9. Prowadzący instalację, który nie wprowadził w terminie określonym w art. 66 ust. 5 zmian, o których mowa w art. 66 ust. 4, podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości 5000 zł.</p> <p>Administracyjne kary pieniężne, o których mowa w art. 102 ust. 1, art. 103 ust. 1–3, art. 104 ust. 1 i art. 105, nakłada, w drodze decyzji, organ Inspekcji (wojewódzki inspektor ochrony środowiska).</p> <p>2. Organ Inspekcji stwierdza naruszenia, o których mowa w art. 102 ust. 1, art. 103 ust. 1–3, art. 104 ust. 1 i art. 105, na podstawie wykazów, o których mowa w art. 94 ust. 1 i art. 95 ust. 1, lub ustaleń kontroli.</p> <p>3. Organ Inspekcji stwierdza naruszenie, o którym mowa w art. 105 ust. 3, na podstawie informacji przekazanej przez Krajowy ośrodek.</p> <p>4. Organ Inspekcji przesyła Krajowemu ośrodkowi kopię decyzji o nałożeniu administracyjnej kary pieniężnej, a w przypadku nałożenia administracyjnej kary pieniężnej na operatora statku powietrznego, także ministrowi właściwemu do spraw środowiska.</p> <p>Kary pieniężne nakłada, w drodze decyzji, wojewódzki inspektor ochrony środowiska. Wojewódzki inspektor ochrony środowiska stwierdza naruszenia, o których mowa w art.</p>

	70-72 Ustawy z dnia 28 kwietnia 2011 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych (Dz. U. z 2011 r., Nr 125, poz. 695), na podstawie wykazów, o których mowa w art. 66 ust. 1, informacji, o której mowa w art. 66 ust. 3, lub ustaleń kontroli.
Wspólnotowe akty prawne	<ul style="list-style-type: none"> • Dyrektywa 2003/87/WE z dnia 13 października 2003 r. ustanawiająca system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniająca dyrektywę Rady 96/61/WE, • Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/101/WE z dnia 19 listopada 2008 r. zmieniająca dyrektywę 2003/87/WE w celu uwzględnienia działalności lotniczej w systemie handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie. (Dz. Urz. UE L 8 z dn. 13.01.2009 r. str. 3). • Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/29/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. zmieniająca dyrektywę 2003/87/WE w celu usprawnienia i rozszerzenia wspólnotowego systemu handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych. • Dyrektywa 2004/101/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 października 2004 r. zmieniająca dyrektywę 2003/87/WE ustanawiającą system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie, z uwzględnieniem mechanizmów projektowych Protokołu z Kioto (tzw. „dyrektywa łącząca”) • Rozporządzenie Komisji (UE) nr 600/2012 z dnia 21 czerwca 2012 r. w sprawie weryfikacji raportów na temat wielkości emisji gazów cieplarnianych i raportów dotyczących tonokilometrów oraz akredytacji weryfikatorów zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz. Urz. UE L 181/1 z 12.07.2012 r.) • Rozporządzenie Komisji Europejskiej nr 601/2012 z dnia 21 czerwca 2012 r. w sprawie monitorowania i raportowania w zakresie emisji gazów cieplarnianych zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE (<i>Wymogi w nich zawarte dotyczące monitorowania emisji gazów cieplarnianych przez prowadzących instalację i operatorów lotniczych będą obowiązywać od 1 stycznia 2013 roku – wcześniej należy przygotować i zatwierdzić nowe plany monitorowania</i>). <p>Wszystkie akty prawne UE zamieszczono na stronie internetowej KOBIZE: http://www.kobize.pl/akty-prawa-wspolnotowego.html</p>
Polskie akty prawne	<ul style="list-style-type: none"> • Ustawa z dnia 17 lipca 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji (Dz. U. z 2009 r. Nr 130, poz. 1070). • Ustawa z dnia 28 kwietnia 2011 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych (Dz. U. z 2011 r., Nr 125, poz. 695). • Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 12 września 2008 r. w sprawie sposobu monitorowania wielkości emisji substancji objętych wspólnotowym systemem handlu uprawnieniami do emisji (Dz. U. z 2008 r. Nr 183, poz. 1142), • Ustawa z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych (Dz. U. z 2016 r., poz. 266). <p>Wszystkie akty prawa wewnętrznego zamieszczono na stronie internetowej KOBIZE: http://www.kobize.pl/akty-prawa-wspolnotowego.html</p>